

סוף החודש הזה, יקבע יום הבחירות לסוף יוני, ראשית יולי.
דו-שיח כנסתי
 ד"ר משה סנה (לשרת העבודה, גול-דה מאירסון): "שחצנית!"

תאריך הבחירות: ועדת החוקה, חוק ומשפט הודרה והכינה את חוק הבחירות לקריאתו הראשונה. אחר שהעניקה זכות בחירה אקטיבית (הזכות לבחור בלבד) לכל היושבים בישראל מגיל 18 ומעלה.

טות: רשות-מעבר לצבאות המערב ברכבת המסתננים המפורסמת עזה-חברון.
הפטיש המזוהב: עם זאת נדרשה יש ראל בפעם הראשונה להצטרף בגלוי לגוש המערבי ולוותר על אי-הודרה, שלא היתה

"מסך האוויר האפריקאי": מפה זו של "טיים" האמריקאי מראה את התכנית הצבאית החדשה של ארצות הברית, המבוססת על שרשרת בסיסים לכל אורך המרחב. הפרט המעניין ביותר לאורח ישראלי: אחד האוירונים במפה מכסה את כל דרום ישראל. הכוונה לבסיס אשר האמריקאים מתכננים להקימו בעזה, ושעובדיו תובעים מעבר חפשי בשטח ישראלי.

שלמה לביא (לד"ר סנה): "מנוול, אתה מנוול!"
 סנה: "שתוק אידוטי, מטומטם!"
 לביא: "מנוול!"
 סנה: "פארח!"

המשק

זנבו של הכלב

שנות הן הדרכים לפופולריות. ההיסטוריונים של יוון העתיקה מספרים, שאחד הגבורים שהצטיינו במלחמות הפלופונו, אלקיביאדס, שחפץ בפופולריות, קיצץ את זנב כלבו, שהיה יקר ומיוחד במינו. מנהל אגף העורות והטקסטיל, במשרד המסחר והתעשייה, אלכסנדר אשכנזי, מי שהיה מנהל מחלקת החשבונות במפעל "אתא", ושהושאל ע"י יעקב גרי במחיר של דולאר לשנה, נעשה מיד פופולרי בשל התכנית החדשה שלו בשיתוף הנקודות, ששודרה לפני זמן ב"קול ישראל".

אלכסנדר אשכנזי, לאחר שעשה ימים ספורים במשרדו החדש, "הספיק" לעבד תכנית חדשה, ולשדרה במהירות יתר ב"קול ישראל". התוצאה עלתה על כל המשוער. הצרכנים התנפלו על החנויות ורוקנו את הנעלים ומצרכי ההלבשה. שר המסחר והתעשייה, יעקב גרי, לא היה כנראה מבוסס ביותר, מוזריות היתר של עובדו החדש, והתכנית שעמדה לצאת לפועל לפי השידור, בסוף החודש הזה, נגנזה.

אמנם לפי שעה לא יחולו שינויים בשיטת ההנעלה וההלבשה, אבל "תכנית אשכ" נז"י זכתה בפרסומת עגומה.

ביצי בחירות

בישיבת מערכת של אחד העתונים, עוד לפני המשבר הממשלתי, התעורר ויכוח בין החברים על הנושא: תהיינה בחירות עוד לפני סיום תקופת הכהונה של הכנסת או לא תהיינה. הסופר הפרלמנטרי התייחס בשלילה גמורה, הסופר המדיני תמך בדעתו ואילו הסופר הכלכלי קבע בבטחה: תהיינה בחירות בהחלט, וזה בעתיד הקרוב.
 — האם יש לך אסמכתה לכך? שאל העורך הראשי.
 — כן, התרגנולות נצטוו להגדיל את פריון העבודה.

בכל שנה ושנה, בתקופה הנוכחית, בשל הירידה העונתית בתוצרת הלול, מפחית אגף המזון את מנת הביצים למינימום. ההסבר הרשמי — אגידה לקראת חג הפסח. אמנם, לפני שנתיים וגם לפני שנה, נגברר שהצרכנים נשארו ללא ביצים בחג הפסח. וכיצד "התנדפו", ביצי האגידה, לא נתגלה עד היום. גם השנה, כשהמפקח על המזון עמד להפחית את מנת הביצים, הוצא מהגניזה ההסבר על האגידה. לפתע — סטופ! הצו שנמצא על שולחן המפקח על המזונות, להפחית את מנת הביצים, *מוכה-שחין, באידיש.

לה זכות בחירה פסיבית (הזכות לבחור ולהיבחר) לבני גיל 21 ומעלה, שגילם מלא ב-31 לדצמבר 1950 ושישבו בישראל ונרשמו כתושבים (בכך מוצאים ערבים מס' תננים, שהותרו להישאר בארץ) לא מאוחר מראשון למרס 1951, דנה במספר חברי הכנסת השנייה.

ההצעות השונות: 120, 151, 171, 201 חברים לא נתקבלו סופית. קיימת נטייה להגדיל את מספר הח"כים ל-151 לפחות (החלטה על כך נתקבעה עקב הצבעת ת"י קוב). הרצון להרבות את מספר הח"כים נובע מצורך הסיעות השונות לספק מקור מות לנציגי הפלגים המהויים אותן. ייתכן והכנסת שרובה (להוציא את מפא"י וה-ציונים הכלליים) מורכבת ממפלגות רבות פלגים או מסיעות רסיסים תאשר הגדלה ב"מספר הח"כים.

אך עיקר תפקידה של הכנסת יהיה לזרז את אישור החוק, לקבוע את יום הבחירות.

הצעות הציונים הכלליים לקובעו בראש חודש סיוון, 5 ליוני ומפא"י — ט"ו סיוון — 19 ליוני, תתקבלנה רק באם תר-חש, במדה המקסימלית, עבודת החקיקה של הכנסת ופעולת ההכנה של משרד הפנים — הצריך לערוך את רשימות הבחירה. באם תפגור הכנסת בקבלה מהירה של חוק הבחירות ולא תאשר אותו לפני

הכננה אנטירוברטמונית, כת"א
 אשלייה של עצמאות

קיימת, למעשה, מעולם. היא הצטרף לבחור בין הפטיש והסדן. הפטיש: דולארים אמריקאיים, שבלעדיהם לא תוכל המדינה להתיקיים אפילו יום אחד. די לממשלת ארצות הברית לייבש את המגביית המאוחדת באמריקה ע"י אי-שהירו התרומות ממס'ה-הכנסת, כדי לשמט את הקרקע מתחת למדינה כולה.

אולם הסדן אינו סימפטי יותר: מסך האוירונים במרחב יכריח את הרוסיים עם פרוץ המלחמה, לפלוש מיד לארץ, להפציץ את עריה.
 מכיון שהדולאר קרוב יותר מאשר הטנק, קיבלו רוב תושבי המדינה את פני הגנרל רוברטסון ללא התרגשות יתרה. ואח"כ נתקבלה, ללא התרגשות יתרה התחיימה הסכמת של שר החוץ משה שרת על הסעיף הסכני — הוא סעיף 4 של תכנית הפיתוח האמריקאית.

הכנסת

תחת משבר - בחירות

כאשר אחרוני הח"כים, שהוזמנו אל הנשיא הד"ר וויצמן, יצאו מהארמון ברחות התברר, כי נציגי כל הסיעות — מלבד הספרדית, שהופיעה במלוא כחה — שלושת הח"כים: שיטרית, בן-עמי ואל-מליח — תבעו לנקוט בצעד ההגיוני היחיד לייצוב ממשלה בישראל: פיזור הכנסת ועריכת בחירות בהקדם.

ממשלת המעבר: בינתיים צריכה להתקבל ההחלטה בדבר ממשלת המעבר עד ליום כינוסה של הכנסת השנייה. אחר גישושים שונים (כנסיון הרכבת ממשלת מעבר פועלית, בלי מפ"ם או מפא"י — ציונית כללית) נראה כמציא אחי ביו-תר, להפוך את הממשלה הטרומית משברית לממשלת מעבר. אך להחליט בה, במידת האפשר, את שר הפנים, משה שפירא.

החיכוכים האישיים בין שפירא לב. ג. ימנעו שיתוף פעולה במשך החדשים הבאים ובמיוחד, שתחת רשותו של שר הפנים הדתי — מחלקת הרישום, האחראית להכנת פנקס הבחורים, הסינה האישית לשפירא עלולה להביא לחילופין. כלפי חוץ יראה סילוקו של שר הפנים, שותף קר-אליציוני נאמן משך שנתיים, מגוון ביד-תר — דבר שפירא לפנחס רוזן או יצחק גרינבוים, מי שהיה שר הפנים בממשלת ישראל הזמנית ואחראי להכנת הבחירות לכנסת הראשונה, העומדים לקבל עליהם, לפי השמועה משרה זאת — מעשות כן.

באם תוקם ממשלת מעבר, ללא שיתוף הדתיים (לשם כך מספיק שמפ"ם, למשל, תימנע מהצבעה ואז מפא"י, הפ"ר וגורסבייט והספרדיים יהיו רוב מאשר) הוחש תקיקתם של מספר חוקים, שאינם לרצון הדתיים, חוק שירות הנשים הדתיות בחקלאות ובמעבדות, חוק שיוון ה-אשה וחוק שעות העבודה והמנוחה.

ספורט החורף

"לא באתי להציע לישראל דבר שהיא לא תוכל לקבל", חייך הגנרל סר ברייאן רוברטסון, יום אחרי הפגנות-הזעם של זאמני מק"י ומפ"ם בירושלים, בתל-אביב ובמקומות אחרים, שלא עוררו הרב בהמונים.
 לוא דייק הגנרל החייכני, היה אומר: לא באתי להציע לישראל דבר שתוכל לסרב.

איש לא השלה את עצמו ביחס למצב. הממשלה, שהכחישה את הכל והעמידה פני חם, לא האמינה בעצמה, כי מישוה יקבל את ההחלטות ברצינות. המפגינים, שיצאו להגן בצעקות ובנאומים על עצמאות הארץ, לא יכלו אף הם לקוות ליחס רציני למדי-לסימאיותיהם.

העובדה הפשוטה היא: אשליית העצמאות הישראלית באבאק הבינלאומי נמוגה, כחלור-מו של מעשן חאשיש, ונשארה המציאות, בה אין איש שואל את ישראל אם יש ברצונה להיות עצמאית או לאו.

חצוי יום למוסקבה. המשחק החל בביקור הפרטי של האלוף-הדיפלומט משה דיין, איש נהלל, הנחשב בעיני רבים שר-הבטחון הבא בממשלה מפא"י. בהרי השלג התורכיים. עניינו הפרטיים של האלוף, שלא נודע עד כה כחובב ספורט השלג, נשארו לוטים בערפל. אולם, אחרי האלוף, נמשך ראש-הממשלה אל ארצות העתיקות הנמדצאים, במקרה, ביוון, עמוד התווך השני של אמריקה במזרח הים התיכון.

תורכיה נשארה ארץ מענינת גם אחרי פרידתה מן האלוף שתום-העין.

נאום מיקוניס, בהפגנה
 זלזומו של מעשן חאשיש

היא ענינה את האדמירל רוברט קארני, המפקד גמור-הקומה והממושקף של הצי האמריקאי בים התיכון ובאוקיינוס האטלנטי המזרחי. אחרי ביקורו ירדה על איסטנבול להקה שלמה של שגרירים אמריקאיים באסיה הקדמית העולם הזה 695).

משמעות הטיולים האלה לא נשארה סוד: כל מחצת-נעלים באנקרה ומבקש באקשישים בקהיר ידעה על בוריה. הממ"שלה האמריקאית החליטה להקים מסך-אורי-רונים עצום לכל אורכו של המרחב האפראסי (צפון-אפריקה, דרום-אסיה) ממארוקו עד גבול הודו. מסך אורו זה יערוך את ההפצה הגדולה הראשונה של פצצות-ענק (ואולי פצצות-אטום) במקרה שתפרוץ, באביב הקי-רוב, מלחמת-העולם השלישית (נקודת-המוקד המתקבלת ביותר על הדעת: יוגוסלביה הטיטואית).

מפציץ, שימריא מקפריסין, יגיע בחצי יום למוסקבה, יצטרך לעבור רק 1500 ק"מ לשדות-הנפט של באקו.

המזמרה: עזה. בה בשעה שמיקוניס שפך את מרי שיחו בפני המפגינים בתל-אביב, ירדו בנמלי מארוקו היחידות הראשונות של הצבא האמריקאי, שתפקידן להכין ולתפוס את 7 שדות התעופה הגדולים במדינה. הסכם אמריקאי-בריטי מסר לשימוש האמריקאים את שדות-התעופה של בנגזי וקסטל בניטו בלוב, האבאניה ושייבה בעירק, מפרק בירדן, קפריסין ומאלטה ו"שדות-תעופה בקרבת תעלת-סואץ".
 הבסיס הקרוב לתעלת סואץ ימצא במקום הקרוב לתל-אביב יותר מאשר חיפה: עזה. דרישת האמריקאים: מעבר חפשי לאנשיהם מבסיס זה לבסיסים בירדן ובעיראק. בפשי-